

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Podghirnîi Cristina XXXXX, născută la XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 07.02.2019 – 15.08.2019

instanța de apel: 10.09.2019 – 15.01.2020

instanța de recurs: 09.03.2019 – 13.05.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 15 august 2019, *examinând cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Podghirnîi Cristina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită Cristinei Podghirnîi a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă înaintată de avocatul Gordilă Nicolae în numele Cristinei Rudencu cu privire la repararea prejudiciului material și moral a fost admisă parțial.

S-a încasat în beneficiul Cristinei Rudencu, din contul Cristinei Podghirnîi, suma de 24 198 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului material și suma de 3 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Cu referire la corpurile delictelor: s-a dispus restituirea proprietarului, după intrarea în vigoare a sentinței, a brățarei, inelului bărbătesc, telefonului mobil de model „Samsung A3” și plăcii de îndreptare a părului de model „BaByliss Paris”.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, în fapt, că Podghirnîi Cristina, la 30 octombrie 2018, având scopul de cupiditate, cu intenția însușirii bunurilor altei persoane, a pătruns în casa de locuit a Cristinei

Rudencu, amplasată în XXXXX, de unde a sustras pe ascuns o brățară cu pandantiv de aur, un lăntișor cu cruciuliță din aur și un cerceț din aur, cu o greutate comună de 27 g, estimate la prețului de 27 000 de lei, o placă de îndreptare a părului în valoare de 1 800 de lei, un telefon mobil de model „Samsung A3” la prețului de 5 000 de lei, 5 parfumuri, toate împreună la prețului de 2 000 de lei, 2 rimeluri pentru ochi în valoare de 200 de lei și 2 rujuri de buze în valoare de 198 de lei, astfel fiindu-i cauzat părții vătămate Rudencu Cristina un prejudiciu material în sumă totală de 36 198 de lei.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, conform indicilor calificativi: „*sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Avocatul Gordilă Vitalie în numele părții vătămate a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care: în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, inculpatei să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal; și să fie admisă integral acțiunea civilă a părții vătămate.

3.1 În argumentarea apelului, cu referire la pedeapsa stabilită inculpatei, a invocat că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal și i-a aplicat în mod neîntemeiat și nemotivat inculpatei o pedeapsă neprivativă de libertate, ignorând faptul că inculpata a comis infracțiunea în perioada de probațiune stabilită prin sentința Judecătorei Edineț (sediul Central) din 27 noiembrie 2017, prin care inculpata a fost recunoscută vinovată și condamnată tot pentru săvârșirea unui furt.

A mai menționat că prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 26 septembrie 2017, inculpata de asemenea a fost recunoscută vinovată și condamnată pentru săvârșirea unui furt.

Astfel, a afirmat că pedeapsa neprivativă de libertate, pe care a prima instanță a stabilit-o inculpatei, nu va fi în măsură să contribuie la corectarea și reeducarea acesteia.

A declarat că instanța nu a ținut cont și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, considerând că prin stabilirea inculpatei a unei pedepse neprivative de libertate, societatea își va pierde încrederea în justiție.

În continuare, cu referire la acțiunea civilă, a indicat că anume suma de 15 000 de lei ar constitui o compensare echitabilă a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, în condițiile în care de la partea vătămată au fost sustrate crucea de botez a copilului său și alte bijuterii de familie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, a fost admis apelul declarat de avocatul Gordilă Vitalie în numele părții vătămate, casată sentința în latura pedepsei, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Inculpata a fost considerată condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la 1 (unu) an de închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată, parțial, pedeapsa neexecutată conform sentinței Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 27 noiembrie 2017, Cristinei Podghirnîi fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 4 (patru) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței cu privire la acțiunea civilă și corpurile delictelor.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că pronunțând sentința, prima instanță corect a constatat faptele și circumstanțele cauzei, ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei, instanța de apel a notat că prima instanță a respectat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, având în vedere judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind corespunzător reduse limitele de pedeapsă prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Iar, ținând cont de prevederile art. 61 și 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a evidențiat că este corect și echitabil ca inculpatei, recunoscută vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, să i se aplice pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

În această privință, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este mai puțin gravă), motivul acesteia (cupiditate), atitudinea inculpatei față de procesul penal derulat în privința sa (inculpata și-a recunoscut vina și s-a căit sincer), persoana inculpatei (aceasta se caracterizează satisfăcător, însă anterior a fost judecată) și condițiile de viață ale familiei (inculpata nu este angajată în câmpul muncii, se află într-o relație de concubinaj și educă un copil minor, iar starea de graviditate invocată de apărare nu a fost confirmată).

Totodată, instanța de apel a evidențiat că:

- prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Edineț din 27 noiembrie 2015, a fost încetată urmărirea penală în privința Cristinei Podghirnîi în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal și clasat procesul penal, în legătură cu împăcarea părților;

- prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Bălți din 12 iunie 2017, a fost încetată urmărirea penală în privința Cristinei Podghirnîi în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și clasat procesul penal, în legătură cu împăcarea părților;

- prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 septembrie 2017, Podghirnîi Cristina a fost recunoscută vinovată și

condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an; și

- prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 27 noiembrie 2017, Podghirnîi Cristina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepsei stabilite prin această sentință cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 septembrie 2017, care a fost executată, Cristinei Podghirnîi i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, cu suspendarea condiționată a acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal, pentru perioada de probațiune de 1 an.

Astfel, instanța de apel a relevat că inculpata, având un antecedent penal nestins, a comis din nou o infracțiune, cu intenție, motiv din care a concluzionat că inculpata nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității.

Respectiv, instanța de apel a notat că pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea executării ei pe o perioadă de probațiune, aplicată anterior, nu a avut efectul scontat și în astfel de împrejurări prima instanță greșit a concluzionat oportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, or, în cazul dat o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatei, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

De altfel, instanța de apel a remarcat că prima instanță nici nu a analizat necesitatea aplicării prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, deși a reținut existența sentinței Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 27 noiembrie 2017.

Așadar, instanța de apel a indicat că este corect și echitabil ca inculpatei, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, să i se aplice pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În ceea ce privește acțiunea civilă, instanța de apel a făcut trimitere la prevederile relevante ale Codul civil, analizând caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, ajungând, ca și prima instanță, la concluzia că despăgubirea în mărime de 3 000 de lei poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, pe când suma de 15 000 lei, solicitată de către partea vătămată, este vădit exagerată.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată în termen cu recurs ordinar de către **avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatei**, fără a invoca expres vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile,

precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, și anume o pedeapsă neprivativă de libertate.

5.1 În argumentarea recursului, cu referire la stabilirea pedepsei, avocatul în numele inculpatei a susținut că acesteia îi poate fi aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, care va contribui la reeducarea inculpatei și va atinge scopul pedepsei penale.

În context, a specificat că inculpata și-a recunoscut integral vinovăția, a reparat parțial prejudiciul cauzat părții vătămate, este tânără, are la întreținere 2 copii minori, iar la momentul reținerii era însărcinată.

A mai afirmat că inculpata, aflându-se la libertate, va avea mai multe posibilități să repare partea restantă a prejudiciului cauzat.

Iar cu referire la acțiunea civilă, a indicat că în cadrul ședinței instanței de apel, partea vătămată a recunoscut că inculpata i-a reparat o parte din prejudiciul cauzat, ceea ce înseamnă că instanța de apel greșit a menținut dispozițiile sentinței primei instanțe cu privire la acțiunea civilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Colegiul penal consideră necesar să reitereze că din analiza recursului ordinar declarat, nu rezultă că recurentul ar fi indicat expres vreun temei de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă motivarea

recursului denotă, de fapt, încadrarea în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Astfel, art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală prevede eroarea de drept când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se constată în speță, recurentul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatei de către instanța de apel, și anume în latura penală în partea neaplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal la acest capitol menționează că potrivit practicii judiciare constante, suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei, stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare, prin suspendarea pentru o anumită perioadă de timp a executării pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Iar, pentru aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei este imperativ ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea acesteia. Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre

persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatei, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatei, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este mai puțin gravă), motivul acesteia (cupiditate), atitudinea inculpatei față de procesul penal derulat în privința sa (inculpata și-a recunoscut vina și s-a căit sincer), persoana inculpatei (aceasta se caracterizează satisfăcător, însă anterior a fost judecată) și condițiile de viață ale familiei (inculpata nu este angajată în câmpul muncii, se află într-o relație de concubinaj și educă un copil minor, care s-a născut la XXXXX).

Totodată, se impune mențiunea că termenul de probațiune, stabilit de către instanța de judecată, reprezintă durata de timp în care condamnatul trebuie să nu săvârșească o nouă infracțiune, să facă dovada că s-a corectat și că scopul pedepsei s-a atins și fără executarea acesteia. Iar, în decursul acestui termen, comportamentul celui condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei necesită a fi supravegheat în scopul verificării dacă încrederea acordată a fost sau nu îndreptățită.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a mai reținut următoarele date relevante:

- prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Edineț din 27 noiembrie 2015, a fost încetată urmărirea penală în privința Cristinei Podghirnîi în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal și clasat procesul penal, în legătură cu împăcarea părților (f.d. 31);

- prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Bălți din 12 iunie 2017, a fost încetată urmărirea penală în privința Cristinei Podghirnîi în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și clasat procesul penal, în legătură cu împăcarea părților (f.d. 38-41);

- prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 septembrie 2017, Podghirnîi Cristina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an (f.d. 43-45); și

- prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 27 noiembrie 2017, Podghirnîi Cristina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa

sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepsei stabilite prin această sentință cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 26 septembrie 2017, care a fost executată, Cristinei Podghirni i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, cu suspendarea condiționată a acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal, pentru perioada de probațiune de 1 an (f.d. 43-45).

În succesiunea celor relatate, Colegiul penal reliefează că inculpata, care s-a aflat în repetate rânduri în conflict cu legea și având un antecedent penal nestins (sentința Judecătorei Edineț (sediul Central) din 27 noiembrie 2017), a comis din nou o infracțiune, cu intenție, motiv din care instanța de apel just a concluzionat că inculpata nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității.

Respectiv, este cert că pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea executării ei pe o perioadă de probațiune, aplicată anterior, nu a avut efectul scontat și în astfel de împrejurări instanța de apel corect a concluzionat imposibilitatea aplicării din nou a prevederilor art. 90 Cod penal, or, în cazul dat o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatei, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

Din această perspectivă, scopurile nominalizate prevalează asupra argumentului apărării precum că inculpata, aflându-se la libertate, va avea mai multe posibilități să repare partea restantă a prejudiciului cauzat, cu atât mai mult că însăși partea vătămată a solicitat casarea sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatei, a ținut cont de prevederile legale relevante și a motivat aplicarea față de inculpată a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Față de cele ce preced, instanța de recurs consideră neîntemeiate motivele recursului declarat de apărare sub aspectul individualizării greșite a executării pedepsei închisorii stabilite inculpatei și constată că, este corectă și motivată suficient concluzia instanței de apel privind imposibilitatea aplicării în privința acesteia a prevederilor art. 90 Cod penal, aceasta fiind un drept acordat prin lege instanței de judecată și nu o obligațiune.

În continuare, Colegiul penal notează că art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală prevede inclusiv eroarea de drept când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal relevă că acesta a invocat faptul, că în cadrul ședinței instanței de apel, partea vătămată a recunoscut că inculpata i-a reparat o parte din prejudiciul cauzat, ceea ce

înseamnă că instanța de apel greșit ar fi menținut dispozițiile sentinței primei instanțe cu privire la acțiunea civilă.

Într-adevăr, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 15 ianuarie 2020, Colegiul penal constată că partea vătămată a confirmat că inculpata i-a reparat prejudiciul material în sumă de 17 000 de lei, rămânând restante suma de 7 198 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului material și suma de 3 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral (f.d. 162-163).

Însă, această circumstanță nu putea constitui temei de casare a sentinței primei instanțe, deoarece nu indică asupra ilegalității și netemeinicii sentinței, care a fost pronunțată pe baza materialelor cauzei din perioada de referință. În esență, circumstanța invocată are legătură doar cu procedura de executare propriu-zisă a dispozițiilor sentinței și poate fi pusă în discuție la etapa corespunzătoare.

În acest sens Colegiul penal menționează faptul, că și în condițiile în care instanța de apel nu și-ar fi motivat respingerea acestui argument al apărării, o atare omisiune nu denotă comiterea erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, având în vedere efectul devolutiv al apelului și limitele lui, reglementate de art. 409 Cod de procedură penală, cu atât mai mult că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele esențiale invocate în speță au fost abordate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30). Iar, problema descrisă, după cum s-a menționat, nu are tangență cu controlul legalității și temeinicii sentinței primei instanțe.

Ținând cont de cele expuse *supra*, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui **Podghirnîi Cristina XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 iulie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor